

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hierakosophion

Demetrius <Pe pagomenus>

Lvtetiae, 1612

De Re Accipitraria Liber Primvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12846

DE RE ACCIPITRARIA
LIBER PRIMVS.

Arias acies, & aperto Marte cruenta
Aucupia, aligerumque artes ac prælia mille,
Magnanimū heroū nostro oblectamina seculo,
Quis cultus, quæ cura illis adhibenda tuendis:
Nunc canere est animus. vos o seu cæca morantur,
Parnassi nemora, & manantia fontibus antra;
Seu Pimplæ colleis, aut Pindi aprica tenetis
Culmina, Pierides, tanto adspirate labori:
Ignotoque prius nobis decurrere campo
Fas sit, & vnde sibi velatuit tempora nemo
Haec tenus, hinc per vos liceat decerpere laurum.
Vos contemplari iuuet alta e rupe vaganteis
Alituum per inane globos, miluumque rapacem
(Virgineus neq. enim prohibet pudor) æthere summo
Pendentem, & pennas sinuantem ventre supino,
Ardeolamque imo rostri mucrone minantem.

Hæc olim studia inter nos, artesque vigebant;
Hoc se olim campo, hac se exercere palastra
Heroes nostri soliti, discordibus armis
Cum procul, & secura agerent in pace, nec ullus
Vicino belli metus impenderet ab hoste.
Ingenium his simplex, longoque assueta labori

A ij

Corpora, & adsiduo durati Marte lacerti:
 Præterea in victu splendor frugalis; & auro
 Si bibitur, si picta domus laquearia rident,
 Ordine digestas si celsa palatia turreis
 Ostentant: at gemmæ absunt, & inertia rubri
 Dona maris, rigidusque adamas, viridesq. smaragdi;
 Raptus & Eōa pretioso vulnere testa
 Humor, & exiguum glacie concretus in orbem;
 Certantesque topassi auro, fuluique hyacinthi:
 Et quicquid graciles ad nos hoc mittitis Indi.

Tu vero, si forte vacat, si feruida Martis
 Cura sinit, si te tanti sub pondere belli
 Erexisse leuis potes ad spectacula pugnae,
 Auspicijs dignare tuis audacia cepta,
 Aeternoque nouum prætexe decore volumen.

Haud aliam nostris Cirrham FRANCISCE, Camænis
 Optarim. sat erit, tua me si numine dextro
 Maiestas, sanctique adflauerit aura fauoris.
 Tempus erit, quo, si præsens modo fauerit orsis
 Musa meis, maiore tuba tua dicere gesta
 Adgrediar, Belgasque nihil te rege timenteis;
 Sed nondum imbelles pollenti robore nerui
 Firmati, magnos nondum explorata per vſus
 Membra, tibi sat habent tenui pro ludere pugna.

Tu dea, quæ saltus celebras camposque virenteis,
 Adsis o Diana; tuus iam contrahit arcum,
 Et celi obliquos cursus fastidit Apollo.
 Hæc quoque debetur tibi pars; nemora alta relinque,
 Et strophio succincta, grauem cape diua pharetram,

Meque per aërias currū fer in æthera nubeis.
Non ego humi pronas doceo nunc figere telis,
Aut dumis agitare feras : hoc primitus olim
Centauros penes inuentum fuit, ebria cum se
Turba, vna & Lapithæ, cæcis conuallibus, inter
Vmbrosos Pholoës saltus , cum murmure magno,
Præcipiti effudere fuga, subitoque fragore
Excitæ tremuere ferae, cursuque citato
Spelæa, & tutas nemorum petiere latebras;
Illi insectari contra , & vibrare sagittas,
Hosteis esse rati: casu hoc increbuit usus
Venandi; hinc cepere feris indicere bellum.
Primus inire pedes saltus ac lustra ferarum
Ausus erat Perseus: dominum mox Cyllarus acer
Intulit in silvas: ouo prognatus eodem
Instituit primum cane cingere lustra sagaci:
Oenides Meleager, & Iasis inclyta virgo
Per saltus quondam obliti patriæque domusque,
Omnia vastantem , & tota Calydone tremendum
Confecere ambo studius certantibus aprum.
Respuuit illecebras , & blandimenta nouerce
Occulta Hippolytus metatus retia fraude;
Nocturnosque dolos princeps inuenit Orion.
Hac, & quæ veniens hinc plurima repperit ætas,
Iam memorata aliis , mitto , & terrestria linquo:
Ignotaque via , penitusque per aëra pernix
Insolito rapior nisu. vos subdite pennas
Aëriae volucris; tuque o Louis armiger ales
Remigio audaces alarum dirige cursus.

A iii

Accipitrum genus haud vnum, nam nomine nos heic
Accipitrum, species avium complectimur omneis,
Quæcumque ex rapto viuunt sub luce vagantes,
Exsuctoque auida pascuntur sanguine, quæque
Vſibus humanis exacta adsuescere cura
Paulatim, dominumque vocantem agnoscere discunt.
Falconum hoc adeo validum genus, & Buteonum
Siue Triorcharum censemus in ordine gentem:
Quique Hierax vulgo est, & quos ignara vetustas
Venatus hodierni, Aquilarum in classe reponit.
Hunc ergo in numerum venient & Reginus ales,
Et memores seruans iras Hallæetus, olim
Purpureo Nisus nequicquam crine decorus:
Roboreque ingenti Leporaria: viribus illa
Quod valeat, grauibusque inhæt temeraria prædis,
Valeriam dixerat: hinc est & Pumilus ipso
Falconum e genere, & Fringuillæ ab nomine dictus
Accipiter, maiorque illo Germanicus Astur.
At quibus haud vlo feritas innata labore
Mitescit, nullumque admittunt pectora cultum,
His locus haud nunc est: serie numerantur in ista
Phassophonique mares, patulis & Miluius alis,
(Quanquam etiam is cultu interdū mansuetat & arte)
Et longinqua legens pugnae vestigia Vultur.
Nec magis æterni fugiunt qui lumina Solis
Prædones nostro veniunt nunc ore canendi:
Ut ferale querens sera sub nocte Cymindis,
Perniciemque ferens morfu Caprimulgus acuto,
Auritæque Vlulae, & fuscis Glaucopides alis;

*Quæ prædas noctu faciunt, atque vnguisbus vncis
Imbellis avium lacerant immaniter artus.*

*Nec confusa negem accipitrum discrimina(namq.hoc
Ingenue fateamur, amat Polyhymnia verum)
Vix ut cuique horum certo sua nomina constent:
Sed doctrinæ ergo liceat configere nobis,
Rebus & incertis certum præfigere nomen:
Ignotasque adeo Graijs æque atque Latinis
Exornare artes Graio Latioque lepore.
Primus ego ingredior campū hunc; hoc puluere primum
Circum ausus crudos inducere brachia cæstus:
Sit locus ut venie, si per loca lubrica quando
Pes titubat, dubioque labant vestigia gressu.*

*Nunc alius nobis dicendi nascitur ordo.
Namque pugillares alijs, pugnumque magistri
Protinus emisi repetunt, prædamque relinquunt.
Ast alijs tenueis simul emituntur in auras,
Vix tandem redeunt, licet & reuocentur herili
Voce, & vibrato plumatilis indice lori:
Siue quod illorum mitis natura sequaxque,
Imperijque sui docilis parere magistri
Obsequio gaudet; siue est forte insitus illis
Contemplandi hominis tacita virtute cupidio.
His contra indociles sensus parere iubenti,
Et præda spes sola animum mentemque perurit:
Quin etiam ad tactus blandos pinnarius odit
Ales, & obtutus humanos ferre grauatur.*

*Iam subit inter eos aliud discriminem; in altum
Contendunt alijs, ac recto transuersa volatu*

Nubila perrumpunt, prædamque sub æthere raptam
 Inuadunt, pedibusque & rostro comminus vrgent.
 Deiçere ast alius, terraque adfligere prædam
 Depressam satagit : pugno simul aufugit alter
 Inuolat in miseris, exporrectoque volatu
 Consequitur volucris, & lacinat vngue cruento.
 Rursus & iste alio fertur per inane volatu,
 Et prædatur aueis : non ille anfractibus altum
 Adtollit se se varijs, crebroque rotatu;
 Sed comes it canibus, quos accipitrarius vsu
 Edocuit, dumosa inter vepreta latenteis
 Cogere aueis, totoque agere in sublimia campo:
 Intentisque oculis auium loca feta tuetur
 Impatiens prædo, catulisque superuolat ipsis.
 Imprimis cuiusque ætatis nomina disce.
 Ignavius vulgo e nido atque implumis habetur,
 Vnde etiam nomen : sed cum incunabula liquit,
 Nec dum audet campis se se committere apertis,
 Aut altum petere, & vacuas volitare per auras,
 Tunc ramalis erit. qui nondum exegit at annum
 Integrum, primas & adhuc fert tergore plumas,
 Hornus is est, plumisque trahit cognomen ab hornis.
 Anniculi at pennas astiuo tempore ponunt,
 Sufficiuntque nouas semper voluentibus annis.
 Haud secus atque pares postquam noctisque dieque
 Libra horas minuens æquato examine fecit;
 Cum gelida in silvas Aquilo glacialis ab Arcto
 Fertur, & aduersis miscet vaga prælia Cauris,
 Arboribus decus omne perit, nudataque honore

Marent

Marent arua suo, & viduantur frondibus orni:
 Conuerso donec vector Nepheleius anno
 Arboribusq. nouas frondes, nouum & addat honorem,
 Et viridi silvas camposque coronet amictu.

Quod vero mirere, mares & femina vincit
In genere hoc, animisque & forma, & robore præstat:
Atque adeo cum treis fetu enitatur eodem
Prædones generosa parens, mas ultimus imo
Despectus lecto iacet, appellatur & inde
Tertius: & dubites exemplo hoc credere doctus
Agmina lunatis rapidum prope Thermodontem
Concurrisse olim peltis, mediasque virorum
Per strages fecisse viam; cum tela rotaret
Penthesilea furens tanti dux femina belli?
Hippolyte aut magno quondam congressa virago
Alcida, calato auro cui balteus ingens
Cingebat lœuam mordaci dente papillam?
Ingenio nam quid vel robore femina possit,
Testis Achæmenio metuenda Semiramis arcu;
Testis Edessenæ tantis spectata periclis
Zenobie virtus: vireis pæne illa minasque,
Pæne supercilium R omani contudit orbis:
Tentyraq. & Solimæ palmosa cacumina Idumes
Sæpe Quirinales, ut erant tunc tempora, lauri,
Sæpe illa Eoas in nos ducente phalanges
Martius imbellem expauit Tiberinus Orontem.
Crèdite Amyclæas lucta certasse puellas,
(Certa fides facti) & membris per mutua nexis
Sæpe verecunda corpus nudasse palæstra:

B

Cumque viris sexum virtute æquante virilem
Taygeti iuga per bacchanteis isse Lacenas.
Credite, femineas etiam vrit gloria mentes,
Et desiderium pulcræ per vulnera palmae.

Verum age, & accipitrum, quos ars venatibus aptos,
Et potior natura hominum sollertia fecit,
Musa refer species, tribue & sua nomina cuique.

Ab Ioue principium. namque omni ex gente volucrum
Sola Aquila immunis cælesti à fulmine durat.

Inde etiam Iouis armigeram finxere poëtae.

Illa animis reliquas & maiestate verenda
Tam vincit, quam vel petulantem pardalis hircum,
Aut orygas damasque Hyrcanis tigris in oris,
Gætulusque leo capreas ceruosque fugaces.

Nec tremor hic viuis solum, & stringentibus auras
Alitibus; remanent etiam post fata prioris,
Confessique metus vestigia: quippe Aquilarum
Pennæ, etiam exsangui iaceant si à corpore vulsa,

Admixtas alias secum rapiuntque feruntque.

Nec magis id mirum, quam quod nunc pignore certo
Experti credunt: quis ut si ex pelle lupique
Tympana bina pares, ac nostro ad prælia ritu
Distendas pulsesque simul; resonante lupino,
Hand secus ac si instet spirans lupus, & premat agnum
Spirantem, penitus corium obmutescet ouillum,
Et pulsata sonum trepidabit reddere pellis.

Verum Aquilas inter (species neq. enim vnica earum)
Præcipua est, fuluo dicit quæ nomen ab auro:
Illa breui fulta est crure, exertiisque superba

Vnguis incubit: sed aduncus prominet ore
 Rostrum ingens, patulisque è naribus ignis anhelat:
 In cæcos absunt tum lumina torua recessus,
 Et ferrugineo vestitur corpus amictu:
 Caudaque precipites curto temone volatus,
 Sed robusta, regit, clavumque in puppe gubernat.
 Optima & ipsa æquans animis ingentibus illam,
 Corporis inferior quamvis sit mole, nec vngue,
 Aut rostro tantum valeat digitisue: sed ortus
 Non mentita suos, animiue oblita virilis
 Accipitres collata nothos facit. hanc quoque nostræ
 Valeriam dicunt, Graj Melanaeton, atrum
 Quod referat rostro pennis atque vngue colorem.
 Optima & in genere hoc, rutilis cui tergora plumis
 Subludent, russoque intermicat ala colore.
 Præterea candor crista si surgat eburna,
 Et medios tractu sinuoso diuidat armos,
 Hoc roburque animumque notat: mansuetus & illæ
 Arte mea, dominique ad clamorem eriget aureis.
 Quinetiam celerem rostro pedibusque recuruis
 Exturbabit agens leporem, factoque periclo
 Tollet humi raptam librato pondere prædam.
 Nec non lucifugas meles, vulpesque dolosas
 Adpetet, & timidos rostro defiget onagros,
 Cum canibus raptam partita sagacibus escam.

Hoc studio Hemonij circumsonat aula tyranni.
 Tercentum illi equites, quotiens venabula poscit,
 Tot pedites adsunt: longo nemus omne remugit
 Latrantium occursu, venatorumque repulsis

B ii

Vocibus. heic gemini, neque enim satis esse ferendo
Vnus tanto oneri posse, cedente petauro
Circum aquilam gestant: aliam totidem inde ministri
Impositam subeunt: quarum minor illa volucris
Ore, canum voces singit, nemora auia complens
Terrorre ingenti: latebris tum excita repente
Infelix fera prorumpit: ruit altera demum
Sublimis compar magno stridore per auras;
Inuolat inque oculos, & prouolat, atque capaces
Expandens per inane sinus, caligine densa,
Horribilique superuolitans cælum obruit umbra.
Nec minor interea absistit: sublimis ut illa,
Hac humilis sic terga volans premit, & latus urget:
Neue gradum referat retro, & vestigia vertat,
Seu caprea, aut ceruus se se tulit obuius illis,
Rostro atq. vngue minax vetat, & cum compare vireis
Alternat socias, artemque remunerat arte.
Nec mora, nec requies: furijs exterrita tantis
Donec in insidias cæca conualle locatas
Præcipitet rabidis fera mox lanianda molosſis.
Tantum humana potest industria. rarus at ille,
Ac nullo venatus in his regionibus vsu.
Ardua difficultisque, ac summi plena pericli
Res quippe est, aquile indomitos compescere motus,
Naturamque ferocem adeo frenare domando.
Dein grauitas immanis obest; & pondus iniquum
Haud quaquam sufferre vnuſ queat; adde quod illa
Interdum, liquido dum ventilat aëre pennas,
Concipit ingenteis captiuā mente furores,

Oraque solliciti nunquam temeranda magistri
 Vngue venenato rostroque inuadit acuto;
 In libertatem se se adseruisse priorem
 Dum cupid, & dulcis vita reminiscitur ortus.
 Nec facile admittit socias, atque vngibus vincis
 In consanguineos, præda persæpe relicta,
 Accipitres ruit, & cognato sanguine gaudet.
Quanquam hoc tum demum multi contingere credunt,
 Cum suspensa videt pedibus volitare per auras
 Lora procul: nam tum prædam rata, protinus ardet,
 Hostileisque exercet inexorabilis iras:
 Montibus haud alias tantum natalibus vñquam
 Admissura nefas, vbi libertate fouetur,
 Nullaque seruitij vestigia, nulla vbi lora
 Necluntur pedibus domini referentia nomen.
 Implumeis pullos ideo, a nidoque recenteis
 Corripiunt, captosque domant, ac lege coërcent.
 Sic sensim captiva adolescit mascula virtus,
 Naturamque suam cultu dediscit & arte.
 Ni faciant, tenuis simul emitetur in auras
 Regia avis, Zephyrosque leueis captabit ouanti
 Guttore, clamantem dominum frustaque monentem
 Deserat, inque Notos procul errabunda recedat.

Nunc alia accipitrum genera inspiciamus & ortus.
 Haud vnum rapidis nomen Falconibus vsus,
 Aut fors attribuit. Peregrinus namque vocatur,
 Cuius in ambiguo cunabula, cuius & ortus
 Haec tenus ignorant æque omnes, quoque sub axe
 Aedificet nidum, quibus aut stabuletur in oris

B iii

Ille sed Eoo dum pergit ab orbe quotannis,
Et medium terras inter præteruolat æquor,
Sextili exacto capitur, captusque domatur;
Inde Peregrini nomen. quacunque volando
Sublimis fertur, semper peregrinus & hospes,
Qua subit Oceanum, quaque exit Phœbus, habetur,
Incerti quia natales. Rhodos excipit illum,
Aut Cyprus, aut altrix summi Iouis inclyta Crete:
Inde huc aduehitur magnum c. put, ardua ceruix,
Depressus vertex: hinc candida linea utrumque
Per tempus transuersa coit, patulumque coronat
Culmen, & in ramos plureis ceruice reflexa
Tandem abit, artifici precingens colla catena.
Immane hand ita corpus; at illi longaque coxa,
Subtileisque alæ, brevia illi crura, breuisque
Cauda per aduersum celeres regit aëra nisu.
Cæruleo rostro est, & acumine prominet oris,
Cruraque cyaneo pallent infecta colore,
Interdum & russo flauescunt oblita fuco.
Quod reliquum est, compago illi procera, patensque
Pectus, & alarum oblongis latera obsita fulcris.
Ista Peregrini sed erunt certissima signa;
Depressus capitis vertex, oblongaque toto
Corpore pennarum series, pallentia crura,
Et graciles digitæ ac sparsi, naresque rotundæ.
Sunt quibus & furuo nigrescunt terga colore
E genere hoc: vertex sed enim depresso, & vngues
Arrecti, ac macri digitæ, subflavaque crura.
Quinetiam ex ipso poteris dignoscere nisu:

Nam recta ætherias elatus tendit in auras,
Immotoque volans sublimis pondere fertur,
Oblongis quoniam & spatiofis nititur alis.

Iamque Peregrino succedit nomine dictus
Montanus. mole exigua hic, fuscumque colorem
Tergo humerisq. refert: caput huic teres atque rotundum,
Et nigris tegitur plumis, cinerisque colorem
Summus apex præfert: hebes at rostrum, articulique
Carnosique, breueisque, huic & palearia crebris
Interfusa notis, infectaque crura colore
Cyaneo. oblongas sed non huic addidit alas,
Quas, Peregrine, tibi natura: interque volandum
Sapius inde illas iterato impellere motu
Cogitur, & summa adnixus vi tendit in altum.
Cum vero exuuias, anno labente, priores
More suo posuit, nareis tum luteus ambit
Circulus atque oculos: magis ex hoc, pectore deinceps
Albescit, magis & nigrescit corpore toto,
Et magis atque magis, veteres quo sèpius alas
Exuit, & veneto per terga colore renidet:
Quoque Peregrini toto mage corpore formam
Ille refert, tanto pretij maioris habetur.
Verum hornus melior: nondum maturus ad usum
Aucupij ramalis erit: sine crescat, & ante,
Quam primo pennas recidiuas exuat anno;
Libertate frui liceat, cæloque patenti.
Ille frequens Benearni oris, passimque Pyrenes
Clastra per & montes, atque horrida tesqua frutetis,
Quaque Bigerrorum medios Tarbellicus agros

*Inter saxa sonans Atirus secat, auctior & iam
 Tot fluuiiis, longo sinuosum tramite cursum
 Tendit, & ostriferam prono lauit amne Lapurdam.
 Ille etiam Allobrogum montes, Alpemque niuosam
 Accolit, Heluetiis surgit quæ proxima, & inde,
 Perpetuo Ausoniam dorso qua diuidit errans,
 Siluosi inga celsa superuolat Apennini.*

*Ex ambobus & est Peregrino atque alite cretus
 Montano, quem tu Fugituum dicere possis.
 Is quia commixto de semine nascitur horum,
 Naturam sumit formamque ab utroque parente:
 Sed quo plus Peregrini ad formam accedit, habetur
 Hoc melior, magis atque in nostros utilis vsus.*

*Est & Rhipei qui dum fugit aspera cœli
 Frigora, & aduersum præcepis descendit in Austrum,
 Spumosus Libycas qua Bagrada sulcat arenas,
 Fraude intercipitur, captusque adsuescit haberi:
 Nomen & huic Scythico: siquidem brumalibus oris
 Nidificat, gelidisque fouet regionibus oua,
 Atque Parætoniam fugiens petit inde Cyrenen.
 Ille Peregrino haud dispar, sed cruribus altis
 Nititur ad surgens, falcatisque vnguis horret,
 Cetera persimilis: teneras ruffescit at alas
 Subter: & hic animis valet, adsuescetque magistro,
 Seu campo, seu forte lacu spectacula poscas.
 Montibus ille frequens Curetum, hoc Cypria pubes
 Vtitur: hoc Rhodij nuper, dum fata sinebant:
 Sed nunc versa retro fortuna: en omnia vastus
 Horror habet, squalentque abductis arua colonis.*

At

At nos interea qui nobis esse videmur
Felices magnique, & ab omni parte beati,
Ignavi spectatores tardique sedemus;
Communemque hostem patimur proferre quotannis
Ulterius regni fines, atque addere partis,
Tuque adeo rerum cui nunc Hispane potiri
Fortuna tribuente datum est, quid cæcus in horas
Ulteriora petis? Melitæ, viden, imminet hostis.
Et Siculas classe ingenti quatit improbus arces.
Quid Lusitanos flammis ferroque fatigas,
Impiaque ex damnis alienis commoda captas?
Quin potius, Fessam inuisam, regemque Marochi
(Si pudor est) contra, victrices verte phalanges,
Atque reposce pio meritas de sanguine pœnas.
Et tu qui impatiens alienæ Teuto quietis,
Orta qui quondam solitus mercede pacisci,
Nunc etiam nostros popularis milite campos
Assiduus prædo, tandem moueare tuorum
Cladibus, & reflecte oculos: en Pannonis ora
Defensoris eget longe post terga relicta.
Quid cauponato vicinos Martelacesis,
In iussusque moues inter nos arbiter vrnam?
Te quoque & in partem culpæ nunc Galle vocarem,
Protracto ni iam per bina decennia bello
Stratus humi attritis opibus miserande iaceres.
Tu tamen inuicta pertendis mente; sed illi
Haud unquam armorum satis est, bellique cruentis,
Cui virtus sua pro pœna est; iam parce querellis
Musa, agimus fatis miseri, nec numine nostro.

C

Sæpe loco est etiam Peregrini & Nobilis ales:
 Sed pedibus rubris, maculato pectore, rostro
 Subrutilo differt, ad cetera pæne gemellus;
 Optimus à nido ille recens: namque vngue minaci,
 Et rostro defiget aueis quascunque per agros,
Quæque errant vdo per stagna virentia musco:
 Immaneisque grues, quas nunquam viderit ante,
 (Dulcia inexpertis adeo tironibus arma)
 Ille etiam audaci temerarius adpetet ira.
Quodque aliis plerunque adimit, sub lege severa
 Atque hominum ad nutus actum in penetralibus ænum.
 Huic animos addet: maiora pericula adibit
 Mansuetus, sumetque animos à voce magistri.

Nec paruo in pretio, aut vilis censemur apud nos,
 Degenerem ob formam, qui vulgo Ignobilis audit.
 Nam siquidem aut animis non est, aut viribus impar,
 Sed formæ vitium ingenita virtute rependat,
 Optimus is, prædeque insano feruet amore,
 Emissusque alios longe post terga relinquet.
 Hesperius longe melior sed habetur in oris,
 Atque Lycæonia subiectis partibus Vrsæ:
 Eos secus, atque ubi Sol torrentior vrit.

Rursus & ad formam Peregrini accedit, & omni
 Parte fere similis, dubium facit inter utrumque
 Discriben, fallitque artus persæpe magistros
 Teutonicus: fusco nisi quod mage terga colore
 Nigrescunt, nisi quod plus inter cauda volandum
 Porrigitur, crebrisque notantur pectora guttis,
 Introrsumque albent coxae, proceraque colla.

Complectens niueo substringit fibula nexu.
 Ille animis morsuque valet, dominumque vocantem
 Audiet. Hercynius, Vogesique in saltibus altus
 Nidificat, pullosque fouet: nidoque petitus
 Illinc, aut tereti irretitus colla sagena
 Aduehitur, Peregrini olim latus honores.

Nunc Lanij mores, vsum, formamque docebo:
 Hic verna est nobis, ubi ferula inempta parare
 Nobilium mensis, atque exercere culinam
 Dicitur: inde etiam ab laniena est indita origo
 Nominis. ille altum rapido secat æthera nisu
 Sublimis, rectusque columna attollitur instar,
 Immotoque volat prope corpore, lumina voluens
 Huc illuc; seu forte canis, casusue latenter
 Euehat improuisus auem; ruit ille repente
 Vngue ferox, rostroque minax, & pectore toto
 In prædam effusus, morsu desenit acuto.
 Accidit & persæpe, sed hoc ante omnia cauti
 Hoc prohibete nefas, quibus hæc sunt gaudia curæ,
 Concordeisque animos ciuili arcete duello,
 Ut geminos si quando emiseris, accipitrumque
 Dum minor insequitur, ruat auxiliarius alter,
 Cautaque avis catulos, Laniumque fefellerit ipsum:
 Tum vero ille ira frendens, & inultus abire
 Dedecore accepto impatiens, socialia vertit
 In socium arma ferox, prædaque inuadit omissa.
 Utque etiam ex ipsa possis cognoscere forma;
 Huic capitis flamus color est, & pectoris æque:
 Vermiculis nisi quod tinctis ferrugine Ibera

C ii

Spargitur: at depresso apex, oculique nigrantes,
Proiectique tument: angustis naribus auras
Dicit, & incurvo atque hebeti ferit obvia rostro.
Oblonga alarum series, promissaque canda;
Cælestemque trahit rostro, articulisque colorem:
Cætera persimilis Peregrino; verum ubi pennas
Tempore præscripto posuit, color ille facebit,
Cæruleique loco croceus subit; heic quoque rerum
Admirare vices, succendentumque colorum
Indicio, disce alternis mortalia verti
Omnia momentis, mutataque sede moueri,
Atque alia rursus forma vultuque redire.
Nec non & maculae pennis cedentibus, omni
Parte renascuntur, modo per transuersa nigrantes,
Inque aliis auri pretiosa luce resurgent.
At veteres (mirum) fugiunt de corpore toto,
Succrescantque nouæ coxis, humerique superne
Inducunt venatum, fugiente priore, colorem.
Sunt etiam quæs pura albedine terga renident,
Vnicus & toto color est in corpore candor.
Montibus Alpinis, aut per iugâ Pyrenæa
Nasci credibile est; niuis ad siduoque perennis
Intuitu fieri, mater dum concipit ardens,
Ut pulli teneris albescant vndique pennis.
Nam licet informi remanent inclusa vitello
Semina prolificat concepti in mente coloris.
Illi etiam reliquos animis & robore vincunt
Mansuescuntque omnes facile, adsuescuntque labori.
Ex isto & genere est Haliætus: ille vadofas.

Litoris vndisoni, qua pollet luce, lacunas
 Improbis obseruat: placidum si forte per æquor
 Ludere limosa piscem deprendat in alga:
 Tum se librato demittit corpore præceps,
 Pectoreque atque alis, neque in hoc sollertia defit,
 Desuper incumbens cedenteis discutit vndas,
 Et volucris medio venatur in æquore piscem.
 Ille etiam memor offendit veterisque ruinæ
 (Qua Megara Actæi quondam munita labore
   Alcathoi cecidit, conuulsa ab sedibus imis;
   Dictæis nunquam Megara expugnanda carinis,
   Si non fatalem furiali percita asilo
   Scylla recidisset patrio de vertice crinem)
 Infestis animis Cirim premit: illa parentis
 Conspicuum irati fugiens secat aëra pennis,
 Et sero errorem accusat, pactosque Hymenæos
 Perfidia in pœnas iniustum experta maritum.
 Santonicos colit ille lacus, et litora nostri
 Obsidet Oceani; vitreas qua gurgite vasto
 In mare voluis aquas salicetis consite densis,
 Ac passim crebris distincte Carantone terris.
 Qua Thetis æquorei fauces spumosa Garumna
 Intrat, et aduersas subeundo dimouet vndas:
 Qua circumducto temone Medullicus Ancon
 Flectitur, et placidum claudit mare, qua patet ingens
 Tractus arenarum, et viridanti subere opaci
 Litora præcingunt luci; qua pinea silua
 Turaque resinamque exsudat saucia olientem,
 Et medico piceos opulentat munere Boios.

Forma eadem huic Lanioq. eadem est, atq. inter vtrumq.
 Obscurum discrimen; habet quo quisque marinus,
 Vel Lanius dici possit: quin saepe periti
 Ambiguo peccant decepti lumina vultu:
 Et, nisi diuerso pastu gauderet vterque,
 Sæpe repertores artis turpisimus error
 Argueret. nam si porrecto hinc pisce marinum
 Falconem ad pastum inuites, Lanioque subinde
 Ponatur gallina, trahet sua quemque voluptas,
 Et propriam sibi vterque audius prædabitur escam.

Est & Tunisea nomen qui dicit ab urbe;
 (Barbarici caput hæc regni) teres atque rotundum,
 Et magnum caput huic: porrectis cruribus altus
 Insistit; Lanio minor est sed corpore toto.

Hoc Itali vtuntur Lanij vice: plurimus Afri,
 Aucupioque frequens seruit. valet ille volatu,
 Haud habili quamvis nisu se tollat in altum:
 Sæpe loco & Lanij capitur maris: atque adeo eius
 Mas nullo in numero, penitusque ignavis habetur.
 Nicæam hic circum, Ligurumque immania saxa,
 Massiliam, Iulique forum vetus, Antipolimque,
 Et Corcyraeis certanteis Stœchadas hortis,
 Vere nouo fluctus Libycos emensus oberrat:
 Quaque potens Arelate sequacibus alluit vndis,
 Auersusque caua Rhodanus petit æquora fossa.

Nunc Hierax nobis tandem dicendus, adunco
 Terribilis rostro: Peregrino hic maior, & armos
 Immanis inter caput erigit, atque nigrantem
 (Plancus vti.) huc illuc aciem rotat: ardua cernuix,

Depressus vertex: squalent deformia terga,
 Et rigidis similes horrent hastilibus alae.
 Corporis erecta huic species neruosa que crura,
 Proiectum rostrum, color et cælestis utrisque.
 Huius, ut et Peregrini, incertus proditur ortus:
 Litora at Aegæi circum, pelagoque iacenteis
 Cycladas, euanem Naxon, paruamque Seriphon,
 Et niueam Paron, et ditem Peparethon olim,
 Errantemque olim Ortygiam, viridemque Donysam,
 Huc illuc volitans capitur Septembribus horis.
 Minoaque adeo Creta, Cyproque quotannis
 Classe importatur multa mercede redemptus,
 Nostrorumque hominum magno oblectamine venit.
 Heic etiam crebro mas est ipsius in usu:
 Mansuetus facile is cultura ac iussa capescit;
 Excitamusque lacu prædam insectatur in auras,
 Campestremque gruem, nec non genus omne volantum.
 Est et magnanima Falconum è gente Triorches
 Seu Buteo: optimus hic et formosissimus ales
 Aecipitrum in genere, atque animis, et robore præstat.
 Cum vero Autumni veteres sub tempore primum
 Exuias posuit, tum corpore pulcrior omni.
 Tollit ouans caput, atque erecta fronte superbit
 Toruatuens, patulisque exspirat naribus ignem.
 Cæruleus rostro color est, atque vnguisque aequalis;
 Et noxilis passim pectus distinguitur atris.
 Ille ad Hyperboreum prædas agit improbus axem,
 Sauromatumque ultra fineis, extremaque Thules.
 Litora; facundos hominum volucrumque receptus,

Vaginamque olim mundi; districtus in omnem
 Europen vnde, & Libyen, Asiamque potentem.
 Fatalis mucro populosas ciuibus urbes
 Haesit, & ipsum adeo stravit tot cædibus orbem.
 Hinc dum ad nos nivium, & cæli pertæsus iniqui
 Tendit, oloriferumque Albim, celeremque Vi surgim,
 Danubiumque superuolitat, Rhenumque bicornem,
 Excipitur laqueis, magnoque heic captus habetur
 In pretio. hunc Reges mensa dignantur amica,
 Et tractare manu gaudent, & voce canora
 Indocileis mulcere animos, inuictaque corda:
 Ast illi tacitam pertendant gaudia mentem
 Interea: ponunt furiales pectoris æstus,
 Et cedit feritas patienti victa labore.
 Nil non audebit, nil non tentabit, vbi auras
 Captare ætherias domino emittente licebit;
 Aspice, non, quo more alijs, stridentibus alis
 Subuehitur, crebroisque alternat in aëre gyros:
 Sed recto incedens graditur per inane volatu
 Arduus, & magni concedit sidera cæli;
 Ut vero nubes inter caput extulit altas,
 Præcipiti raptus lapsu ruit, & furit ardens,
 Subiectamque oculis prædam deturbat ab alto:
 Illa sed horrificum penna trepidante latronem
 Expulsa alarum agnoscens, fugit ocyus Euro,
 Obliquatque latus, non ausa obuertere rostrum,
 Aut contra certare, aut cursum inhibere fugacem.
 Extremo memorande loco nunc Pumile nisu
 Labere præcipiti, celebri sine Aesalo notus

Nomine,

Nomine, scū Circus māuis, Percnusue vocari.
Aesalo sis aliis, Circusque, ac denique Percnus,
Tu mihi Pumilus es; nec iam indignare minorum
Falconum in numero ponis: suus heic quoque parvus
Constat honos, maiorque ad surgit sāpe minori.
Tu vireis aliorum equas audacibus actus,
In genteis que animos angusto in pectore versas.
Nec vero implumeis temere, à nidoque recenteis
Ordine in hoc videas. ignoto quippe sub axe
Nidificant, cunasque struunt procul orbe remoto.
Forma ad Falconem accedit: sed mole pusilla,
Vertice depresso, spatio pectore, latis
Compactisque humeris, & obeso lumina collo
Pronus humili figit: porrecta huic cauda, breuesque
Alarum pennae: graciles patulique colore
Infecti croceo digiti, praelongaque crura.
Vt vero primum iuuenili tegmine corpus
Nudatur: tum summus apex, tum terga superne
Ceruleo sparsim fucata colore renident.
Pumilus est: tamen & titulos & nomina pene
Vni cuncta sibi Falconum mutua sumit:
Et quisque, vt cuiusque adsumit nomen, & eius
Ore refert, totaque fere compagine formam.
Pumilus ille quidem est; sed non & maxima parvus
Prælia detrectat. nam perdices, merulasque,
Atque coturnices, sturnos quoque comminus virget.
Maiores etiam nec inutilis illius inter
Est opera accipitres: namque in sublime rotatus
Circum audax prædam ludit, morsuque laceffens

D

Cogit inaccessas oculis transcendere nubeis,
Primus & ingentem medio ciet aere pugnam.

Hactenus accipitrum, quos accipitrarius olim
Laruatae simulacra sequi non vana rapinae
Porrecto docuit scapo, atque audire vocantem,
Diuersas species, seriemque euoluimus omnem.
Nunc Fringuillaris nobis dicendus, & Astur.
Hos non spes praece reuocat, nec auara cupido
Emissos, sed amor desideriumque magistri
Dulce trahit, reduces ac pugno denique sifflit.

Hic Fringuillarum nomen sortitus ab eis,
Arguto capite, atque alis per terga reflexis
Gibbosos facili amplexu stringentibus armos,
Compacta forma erigitur, robustaque crura
Otentat, patulosque pedes, proiectaque colla:
Tum nigra obscuros abeuntia lumina in orbeis
Torua luce micant: nigrantibus vndique pennis,
Aut ferrugineo corpus vestitur amictu.
Optimus is, ciceris cui granum innascitur atri,
Qua prasinus curvo proiectum diuidit arcu
Torquis, & a reliquo rostrum discriminat ore.
Optimus & calamis cui cauda horrescit acutis,
Bissenisque super pennis adnascitur vma,
Interdum & binæ: nec non & pondere magno
Penditur. Illyriae captus sub montibus altis
Aucupio aptus erit: velqui Nabathæa relinquens
Regna procul, Solis versus contendit abortum,
Hesperiumque petit pelagus, Gadeisque remotas.
Sunt &, quos Caralis, quos Cyrrhus, & Africa mittit,

In pretio. his homines vulgo, lateque per omnem
 Ausoniam vtuntur; sed nostro creber in vsu
 Teutonicus; transuersæ illi per tergora plumæ,
 Et rutilo splendent auro: generosior ales
 Haud alter se illo temere ferat: inde superbi
 Illius indomitique animi frangantur ut olim,
 Artis egent, cultusque, indefessique laboris.
 Degeneres calidis nasci regionibus, vsu
 Compertum est: contra generosa & viuida corda
 Dat cœli rigor, & Boreali vita sub axe.
 Inde procul dubio, nec spes est vana, pétitus
 Aucupij pulcro feret in certamine palmam.

Nec non emissus pugili reuocante magistro
 Cum præda incumbens generosam expleuerit iram,
 Sauieritque vngui satis, & satis ore, redibit
 Astur: in Armenia lufris, gelidique Niphatae
 Dunoſos inter scopulos, & inhospita tesquæ,
 Ultra etiam medianam gemina inter flumina terram.
 Et citius telo properantis Tigridis amnem,
 Optimus aucupio, & nostros aptandus in usus
 Nascitur: angusto sed formam vulturis ore
 Exprimat; arguto capite, & ceruice superbis
 Proiecta, ardenteis spatiōsum voluat in orbem
 Huc illuc oculos, ciliisque obscurus in umbra:
 Os quoque promineat: nigricans tūm lingua palato
 Ludat, & incurvi claudatur acumine rostri.
 Optimus Epiri sub montibus, optimus Astur
 Illyrico, Iulique foro, Venetiisque petitus
 Optimus &, qui ad nos brumalibus adiolarorū

D ii

Omnia vbi concreta gelu canaque pruina
 Semper, & ambiguo per bella Borysthene Moschi
 Sauromataque ruunt, crura illi erecta, patensque
 Pectus, & implicitos digitii curuantur in hamos.
 Optimus Hercynia in lylua quoque nascitur, & qua
 Pandit inaccessos Bacenis opaca recessus,
 Astur: & argutum caput huic projectaque ceruix,
 Et ferrugineis velantur tergora plumis.
 Verum hornus melior, vel qui iam corpore pennis
 Exuerit semel; at ramalis degener usque
 Plangit, & infanis clangoribus ilia rumpit.
 Utque etiam possis animos cuiusque futuros
 Indiciis certis dignoscere, pauca monenti
 Adde animum. luce in media, & splendore diei
 Constitue accipitrem ad Solem, clausisque fenestris
 Mox radios auerte oculis, atque eripe lucem:
 Nec mora, sublato incautum clamore repente
 Tange latus: tum si impavidus contra erigat alas,
 Exultetque toris, pugnumque inscendat herilem;
 Impiger ad prædam hic, animisque & viribus audax
 Stagna per & canpos volucres terrebit apertos.
 Illum etiam è multis, nec te fiducia fallet,
 Elige, proluuiem nitens qui eiecat in altum
 Præ reliquis, summiique ferit tectoria muri.
 Roboris hoc siquidem est, animique ad cuncta parati
 Argumentum ingens. nostro quoque creber in usu
 Mas illius; & in genere hoc non femina maior;
 Quanquam animis nisi que mares & robore vincat.
 Ignota hæc prisca quondam, at nunc trita frequenti

Et longo explorata vſu, aſiduoque labore
 Accipitrum genera, atque ortus, variantiaque ora,
 Hac dixiſſe tenus ſat erit: ſed non capit omneis
 Hos angusta domus, congeſtum aut ſramine culmen,
 Nec Buteonem humiles paſcunt impune penates.
 Magnates haec cura adeo, & damnoſa voluptas,
 Immensique decent ſumptus, regesque ſuperbos.
 Talia Callirhoë ſpectacula prebuit olim
 Aufſiciis, Franciſce, tuis: cum ruris honorum
 Diues, inexhausto manaret copia cornu.
 Talia Germani fanum, dum ſceptra tenebat
 Erricus; cum nulla domi ſibi bella crearet
 Tutus ab extero, niſi forte laceſſeret, hoſte
 Gallus, & in patriſ laudes ſuccederet heres.
 Canomanos hiſ ſe ſe inter generoſa iuuentus
 Exercet ſtudiis: placido qua Mella volutus
 Flumine, qua Sebina rigat pater Olliua arua.
Quaque Tridentinas Athēſis discriminat Alpeis
 Deuexum Eridani properans ſe mergere in amnem.
 Fetaque belligeriſ qua ciuibis, vberē pingui
 Suspicit Euganeos humiliſ Vicetia montes.
 Vitiferum qua Paſſilipum Sebete perenni
 Fonte lauis, magno quondam dilecte Maroni.
Quaque exit, rurſusque in ſe redit, omine laeu
 Heu toties noſtriſ tentata Neapolis armis.
 Aemulus & regum has pugnas, genus ipſe potentum
 Heroum, & late vicinæ regulus oræ
 Cantilia nuper mārens ſpectabat ab arce,
 Et medias inter turbas patriæque tumultus,

D iiij

Ut cunque hæc ægra solatia mente trahebat,
 Galliæ amor Franciscus, & huius maxima sæcli
 Gloria, deliciaeque breues. ô, quis mihi vocem
 In laudes lacrimasque dabit deus? ô, tua digno
Quis merita in patriam dicet, quis funera versu?
 An patris inuicti memorem decora alta, & opima
 Tot spolia, exuiaſque cruento ex hoste relatas,
 Partaque tot patriæ, vel in ipsa morte, tropæa?
 Magna ducis tanti circumsonat vndique fama,
 Multa viri virtus, multa obuersatur imago:
 Nulla tamen potiora sui monumenta reliquit
 Emeritus pater, & patriis iam debitus astris,
 (Hunc Phœœa licet celebri prouincia tollat
 Laude, Metisque suis nunc tandem reddita Francis
 Exultet, Rheni fascis exosa superbos)
Quam quod te demum, Francisce, superstite vitam?
 Exuit, & patrios fœdauit sanguine campos.
 Ergo, patre elato, in te omnes lumina Galli
 Coniçere, atque omnes votis communibus vnum
 Poscere, qui veteres rerum sarcire ruinas,
 Viribus atque oneri integri succedere posset.
 Nec dum animo exciderat, quanta virtute rebelleis
 (Vix tum prima genas vestibat flore iuuenta)
 Frenasses furias Tiberini ad fluminis vndam
 Pro patribus stans purpureis & gente togata:
 Cum te Roma suo in gremio complexa sinuque,
 Perge, ait, auspicis tantis, atque omne tanto
 Macte animi iuuenis, virtus quo te tua dicit.
 Certa manet cælo merces, tu fortis & equus,

Fors quaecunque feret, tantum perferre memento:

Annosum genitor sub pellibus exiget æcum;

Tam longæua neant utinam tibi stamina Parcae.

Dixerat, & tacito presit sub corde dolorem.

Hinc Morini excipiunt: nec primo fracta periclo

Substitut heic virtus: quamuis iam cardine lapso

Res inclinarent nostræ, fatisque sinistris

Protinus arderet ciuili Gallia bello.

Ergo fors cuneos agit, incautumque repente

In te vipereum virofa calunnia dentem

Exacuit; tu contra animis furiale paternis

Victor agis monstrum, domita inuidiaque triumphas:

Rumoresque hominum, & stulti quod opinio vulgi

Finxerat, & penetrans facile obtrectatio in aureis,

Diluis, & vita tot crimina teste refutas.

Tu patriæ siquidem adflicte, dum vita manebat,

Certa salus, columenque dominus ingentis, in uno

Sospite te modo florentis: que nunc quoque & una

Te labente caput pronum demittit, uti flos

Purpureus, qui Sole adulescens nuper amico

Cæsariem Zephyri arbatrio iactabat olenem:

At nunc ecce rota languet contusus aratri,

Virginis aut tenero carptus defloruit vngui.

Sic erepte iaces nobis, sic tempore lœvo

Ante diem nos destituis, terramque relinquis:

Militiaeque una tecum iacet usus, & omnes

Armorum priscas exortæ licentia leges

Sustulit: exultat nunc libertate nefanda,

Insultatque duci calo, milesque tribuno.

Iamque lues etiam hæc paullatim serpit eundo
 Nobilium gliscens animis. hæc sola laborum
 Præmia, virtutis nimirum hæc vnica merces,
 Grassari & prædas agere, atque impune vagari.
 Quinetiam eximiae pacis, quæc viuimus, artes,
 Fæderaque oblita, & neglecta arcana regendi
 Imperij, ritus aboleti, regiaque ipsa
 Maiestas desueta coli, legumque minuta
 Relligio, & sparsis opibus conuulsa potestas.
 Nec non aucupium, Dianaque mascula sordet;
 Aucupium inuentum cæli, diu inque hominumque
 Grande oblectamen, parua quod imagine pugnae
 Admiranda refert magni spectacula belli.
 Tot clades, tot damna vna, tot funera morte
 Accepta, vnius tot diruta Pergama fato.
 Te vero extinctum vitreis fleuere sub vndis
 Naiades, tenuitque errantem Sequana cursum
 Turbidus, & latis stagnauit Matrona campis:
 Et totis ripis Franciscum voce cientes
 Auditi, atque iterum atque iterum, Francisce, vocantes.
 Sol quoque nube caua vultus obduxit amænos,
 Obscuraque polus condi ferrugine visus.
 Ipsa suam tristis Diana intuidit Olympo
 Nocte illa lucem: quamvis innecta quadrigis
 Fraternos plenis hauriret cornibus igneis.
 Te Dryades fleuere deæ; sed pectore vulnus
 Pressit atrox, omneis inter mastissima Clio,
 Atque ait, heu quot spes miserae in te amissimus uno!
 Quæ laudum secunda seges, quæ gratia nostris

Carminibus

Carminibus periit, quæ, quantaque fama poëtis!
Morte tua excusis foliis & Palladis arbos
Aruit, & fratri Phœbi Parnasia laurus.
Ipse etiam tecum ad superos Astræa recessit,
Et pudor, & pietas, quid nos heic sacra moramur
Turba, deæ manibus ter circum lilia plenis,
(Vos saltem hoc animam iuuet accumulasse merentis
Munere) ter circum lustralis spargite lymphas:
Et tumulum struite, & tumulo super addite carmen.
Ultimus Hectoridum pietate insignis & armis
Franciscus iacet hoc, quo Gallia & ipsa, sepulcro.

E